Quelle: http://manuscripta.at/?ID=387
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

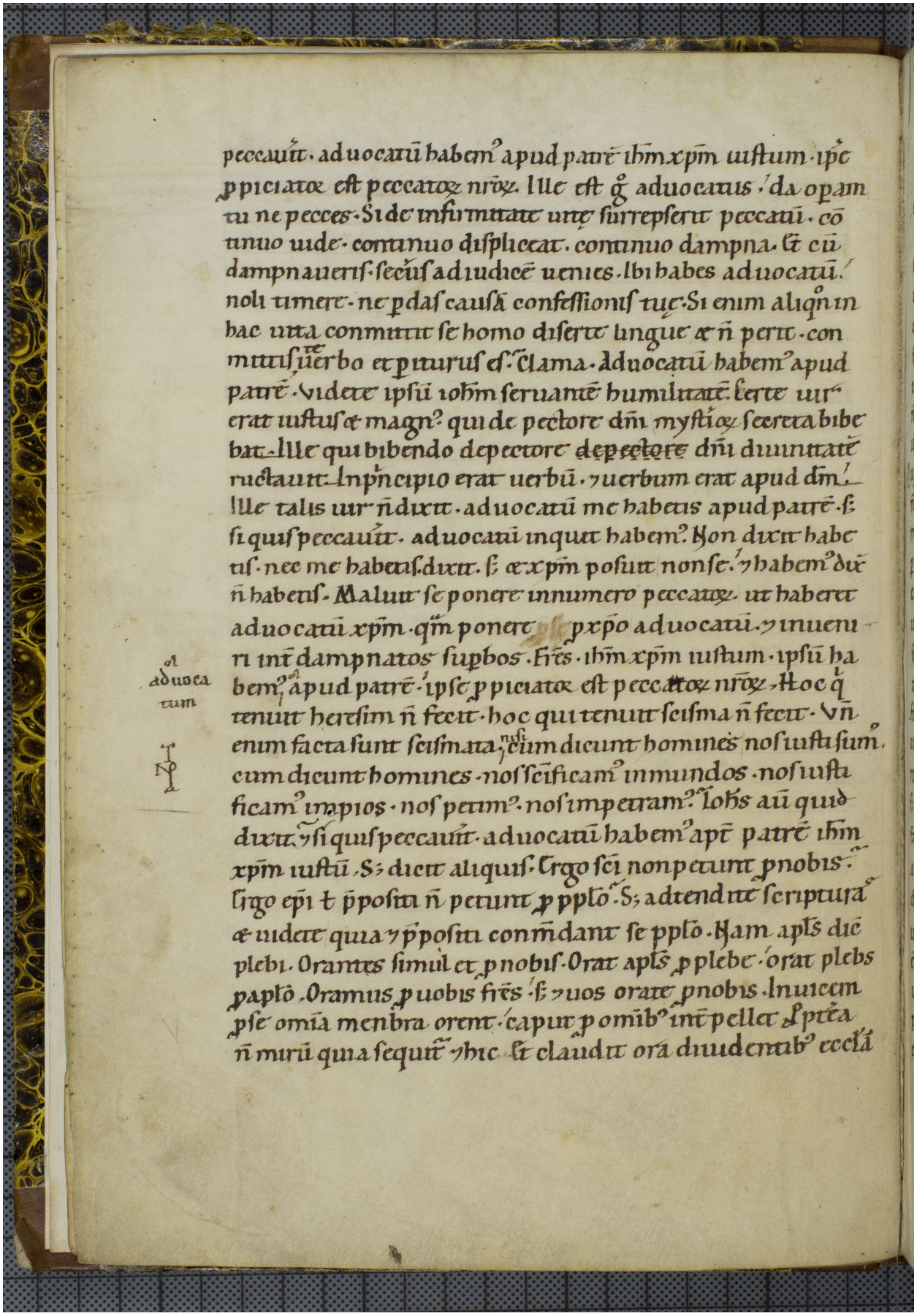

peccauit. aduocatū habem⁹ apud patrē ihm xpm iustum. ipe
ꝓpiciator est peccatoꝝ nr̄oꝝ. Ille est ḡ aduocatus. da opam
tu ne pecces. Si de infirmitate uitę surrepserit peccatū. cō
tinuo uide. continuo displiceat. continuo dampna. Et cū
dampnaueris. secūs ad iudicē uenies. Ibi habes aduocatū.
noli timere. ne ꝑdas causā confessionis tuę. Si enim aliq̄n in
hac uita conmittit se homo diserte lingue et n̄ perit. con
mittis uerbo et ꝑiturus es. Clama. Aduocatū habem⁹ apud
patrē. Videte ipsū iohm seruantē humilitatē. Certe uir
erat iustus et magn⁹ qui de pectore dn̄i mysteriorꝝ secreta bibe
bat. Ille qui bibendo de pectore ~~de pectore~~ dn̄i diuinitatē
ructauit. In p̄ncipio erat uerbū. ⁊ uerbum erat apud dm̄.
Ille talis uir n̄ dixit. aduocatū me habetis apud patrē. s;
si quis peccauit. aduocatū inquit habem⁹. Non dixit habe
tis. nec me habetis. dixit. s; et xpm posuit non se. ⁊ habem⁹ dix
n̄ habetis. Maluit se ponere in numero peccatoꝝ. ut haberet
aduocatū xpm. q̄m ponere ~~[illegible]~~ ꝑ xp̄o aduocatū. ⁊ inueni
ri int̄ dampnatos supbos. Fr̄es. ihm xpm iustum. ipsū ha
bem⁹ apud patrē. ipse ꝓpiciator est peccatoꝝ nr̄oꝝ. Hoc q̄
tenuit heresim n̄ fecit. hoc qui tenuit scisma n̄ fecit. Vn̄
enim facta sunt scismata. nisi cum dicunt homines nos iusti sum⁹.
cum dicunt homines. nos scīficam⁹ inmundos. nos iusti
ficam⁹ impios. nos petim⁹. nos impetram⁹. Iohs aū quid
dixit. ⁊ si quis peccauit. aduocatū habem⁹ apt̄ patrē ihm
xpm iustū. S; dicit aliquis. Ergo sc̄i non petunt ꝑ nobis.
Ergo ep̄i t p̄positi n̄ petunt ꝑ pplō. S; adtendite scripturas
et uidete quia ⁊ p̄positi conm̄dant se pplō. Nam apls dic
plebi. Orantes simul et ꝑ nobis. Orat apls ꝑ plebe. orat plebs
ꝑ aplō. Oramus ꝑ uobis fr̄es. s; ⁊ uos orate ꝑ nobis. In uicem
ꝑ se omīa menbra orent. caput ꝑ omīb⁹ int̄ pellet. Ꝓptea
n̄ mirū quia sequit̄ ⁊ hic. Et claudit ora diuidentib⁹ eccl̄ā

ol aduocatum